

Kunstnik Merike Männi gobeläänvaibad on teinud ta tuntuks kodumaal ja võõrsil, neid on ostetud muuseumidesse, avalikesse hoonetesse ja kodudesse. Kuid viimastel aastatel on ta soojade villaste vaipade kudumise asemel keskendunud hoopis õhulisematetele materjalidele ja töötanud nende kujundamiseks välja omapärase, ažuurse aplikatsiooni tehnika. Tema kauneid kangaid võib näha näitustel ja müügigaleriides, need sobivad ülihästi nii kardinaks kui ka lihtsalt dekoratiivseks seinatextiiliks.

LIPP-LIPI PEAL, LAPP-LAPI PEAL

Merikese kangaste ilu ja efekti saladus on õhulisuses, läbipaistvuses ja mitmekihilisuses. Kavandil paika pandud mustri ja värvilahenduse järgi õmbleb ta erivärvilised, läbipaistvad ja heledad kangalaiud üksteise peale ja osaliselt kohakuti. Mõne kangapinna jätab ta vahel ühekordseks, teisel laseb aga mõjule pääseda koguni kolmekordsel riidel. Mõnikord löikab ta aluskangasse ruudukujulised aknad, teinekord aga kinnitab sinna muust materjalist lapimustri. Sobivad, eri värvides ja erineva koega heledatoonilised materjalid loovad üksteisest läbi kumades mäheda ja maalilise värvimängu. Riidelaiud ja mustridetailid õmbleb kunstnik kerge ja lõdva masinpestega, sest muidu hakkaks kangas näotult kiskuma. Nõnda, lipp-lipi ja lapp-lapi peale need glamuurikardinad lõpuks valmis saavadki.

Õhuline suvekardin

MIRIAM PEIL
FOTOD: ÜLO JOSING

Mõnigi mitmekorruseline elumaja näeb välja pigem kui hotell – alt üles ja ridamisi on kõigi akende ees aina ühesugused valged pits- või tüllkardinad. Ehk prooviks midagi teistsugust: uut, huvitavat ja originaalset?

MÕTE ON MATERJALIST KALLIM

Tarbekunsti aladest on tekstiil, nii vaip kui ka kangas, oma väljendusvõimalustelt kõige lähedasem maalikunstile. Merikese kunstipäraseid kangad ongi nagu kauni koloriidi ja põneva geomeetriselise pinnajaotusega abstraktsed maalid. Näiliselt on nende kompositsioon juhuslik, otsekui äkilisest inspiratsioonist sündinud, tegelikult on see aga alati väga läbimõeldud.

Materjalid valib kunstnik poest. Sobivad muustrita tüll ja sõreda koega vaheriie, läbipaistvad ja õhulised nailonid, lükrasisaldusega säravapinsed kuld- ja hõbekangad.

Põhinõudeks on läbipaistvus — see on kõige tähtsam. Valgus, mis sellisest mitmekihilisest aplikatsioonkardina läbi kumab, lisab omakorda erinevaid toone ja varjundeid.

Merike eelistab tihti peale jahedat koloriiti: valget, hõbedat, vee ja jää toonides sinist. Vahel katsetab ta ka kirkamaid värve, kombineerib näiteks fuksiaroosa kanga elektrisinisega. Või annab värvidele vaba voli ja loob kompositsiooni, kus valitseb lausa lõõmav punane, lisandiks sädelev kuld. □